

Î N C H E I E R E

07 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi, Ion Corolevski

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Dina Nejurencu, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Dinei Nejurencu împotriva Întreprinderii cu capital străin „Rețelele electrice de distribuție Union Fenosa” societate pe acțiuni cu privire la contestarea actelor administrative și repararea prejudiciului moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Dina Nejurencu și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 19 iulie 2013,

c o n s t a t ă :

La 20 iunie 2012, Dina Nejurencu a depus o cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „RED Union Fenosa” SA cu privire la contestarea actelor administrative și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 18 februarie 2012, de către angajații ÎCS „RED Union Fenosa” SA a fost întocmit actul nr. A 11298 de depistare a încălcării clauzelor contractuale, conform căruia s-au depistat intervenții în funcționarea echipamentului de măsurare prin conectarea neautorizată a unui fir direct de la magistrală, evitând contorul electric.

Menționează că ea nu este de acord cu actul menționat, deoarece conform facturilor pentru energia electrică consumată, ea, în ultimul timp, achită de două ori mai mult decât achita anterior.

Susține că după invitarea sa la fața locului, de către colaboratorii ÎCS „RED Union Fenosa” SA a fost învinuită de consum fraudulos de energie electrică.

Afirmă că actul nr. A 11298 din 18 februarie 2012 de depistare a încălcării clauzelor contractuale a fost întocmit în lipsa martorilor și fără ridicarea contorului pentru efectuarea expertizei, care ar constata faptul că ea a consumat fraudulos energie electrică.

La 31 martie 2012, ea s-a adresat către pârâtă cu o cerere, prin care a solicitat anularea actului nr. A 11298 din 18 februarie 2012 de depistare a încălcării clauzelor contractuale și a facturii de plată pentru energia electrică în cazul încălcării clauzelor contractuale, însă prin răspunsul pârâtei nr. 0505/27751-20120316 cererea a fost respinsă, fiind informată despre faptul că conform art. 49

lit. c) al Legii nr. 124-XVIII din 23 decembrie 2009 cu privire la energia electrică, încălcările date servesc drept temei pentru efectuarea calculului consumului de energie electrică conform prevederilor pct. 94 al Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, iar conform calculării efectuate, suma spre achitare constituie 11660,26 lei.

Menționează că Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1194 din 12 noiembrie 2005 a fost abrogat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 88 din 04 februarie 2009.

În afară de aceasta, nu a fost demonstrat consumul fraudulos de energie electrică, precum și faptul că anume ea s-a conectat neautorizat la sursa de energie electrică și conectarea neautorizată în calitate de legătură cauzală nu a provocat micșorarea consumului energiei electrice și, respectiv, micșorarea plății pentru energia electrică. Ba din contra, în ultima perioadă a avut un consum dublu de energie electrică.

Invocă că ea de nenumărate ori s-a adresat la ÎCS „RED Union Fenosa” SA pentru a vedea și a-i explica cauzele creșterii consumului de energie electrică, însă ulterior, ea a fost debransată de la energia electrică și i-a fost aplicată o amendă în mărime de 11907,58 lei.

Invocă că prin debransarea sa de la energie electrică i-a fost cauzat un prejudiciu moral enorm, deoarece ea îngrijește de soțul său, care este ținut la pat și în această perioadă de vară nu avea unde să păstreze produsele alimentare, nu putea să încălzească apa și alte lucruri.

Prin urmare, solicită anularea actului nr. A 11298 din 18 februarie 2012 de depistare a încălcării clauzelor contractuale, întocmit de către pârâtă și a amenzii aplicate prin factura de plată nr. SV 2060255129 și repararea prejudiciului moral în mărime de 20000 lei.

La 06 decembrie 2012, Dina Nejurencu a depus o cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat anularea actului nr. A 11298 din 18 februarie 2012 de depistare a încălcării clauzelor contractuale și a facturii pentru energia electrică în cazul încălcării clauzelor contractuale din 22 februarie 2012 în sumă de 11660,26 lei, anularea actului de decontare a instalației de utilizare a consumatorului nr. 7065740 din 06 iunie 2012 și repararea prejudiciului moral în mărime de 20000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 19 iulie 2013 acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2014 a fost respins apelul declarat de către Dina Nejurencu și menținută hotărârea primei instanțe.

La 18 martie 2014 și 06 mai 2014, în termenul prevăzut de lege, Dina Nejurencu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Recurenta Dina Nejurencu, în motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu hotărârile judecătorești sunt ilegale, deoarece la emiterea hotărârilor, instanțele de judecată au încălcat și aplicat eronat normele de drept material și, anume, pct. pct. 48, 161, 163 și 165 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice din 15 decembrie 2010, cât și prevederile art. art. 14 și 17 din Legea contenciosului administrativ. De asemenea, instanțele de judecată au

interpretat eronat legea și au apreciat în mod arbitrar probele prezentate, fapt ce a dus la soluționarea greșită a pricinii.

Menționează că instanțele judecătorești neîntemeiat au concluzionat că ea a omis termenul de adresare cu cerere prealabilă către ÎCS „RED Union Fenosa” SA pe motiv că cererea de anulare a facturilor a fost depusă la 31 martie 2012, deoarece ea s-a adresat cu cerere prealabilă la 05 martie 2012, fapt confirmat prin scrisoarea de intrare nr. 20120305-11848.

Susține că concluzia instanțelor judecătorești precum că ea s-a adresat cu cerere de chemare în judecată la 20 iunie 2012, pe când răspunsul eliberat de către ÎCS „RED Union Fenosa” SA, la cererea prealabilă a sa, este din 16 martie 2012 nu corespunde realității, deoarece ultimul răspuns eliberat de către intimată este din 29 mai 2012.

Consideră că nu pot fi reținute argumentele primei instanțe precum că termenul de adresare cu cerere de chemare în judecată urmează a fi calculat din 16 martie 2012, când a fost primit răspunsul ÎCS „RED Union Fenosa” SA, iar adresările sale către intimată prin scrisoarea nr. 0505/40241-20120402-16649 din 02 aprilie 2012, cât și prin scrisoarea nr. 20120517-24040 din 17 mai 2012 constituie cereri prelabile repetate, în speranța că furnizorul de energie electrică va soluționa pozitiv cererile sale, deoarece răspunsurile expediate sunt bazate pe fondul cauzei, totodată, făcându-se referire la răspunsurile expediate anterior de către ÎCS „RED Union Fenosa” SA. În asemenea circumstanțe, consideră că termenul de sesizare a instanței de judecată începe să curgă din data primirii ultimului răspuns, respectiv din 29 mai 2012.

Afirmă că ÎCS „RED Union Fenosa” SA, prin răspunsul nr. 0505/47459-20120529 din 29 mai 2012, examinând cererea prealabilă din 02 aprilie 2012 în fond, a repus-o în termenul de adresare cu cerere de chemare în judecată, întrucât furnizorul nu a invocat în răspunsul său excepția de tardivitate. Or, în condițiile în care intimatul ÎCS „RED Union Fenosa” SA, în răspunsul nr. 0505/47459-20120529 din 29 mai 2012, nu a invocat faptul expirării termenului de prescripție, cererea de chemare în judecată depusă la 20 iunie 2012 se încadrează în termenul prevăzut de art. 17 al Legii contenciosului administrativ.

Invocă că instanțele judecătorești, contrar probelor prezentate, nu s-au pronunțat asupra legalității actului nr. 11298 din 18 februarie 2012 de depistare a încălcării clauzelor contractuale și facturii pentru energia electrică în cazul încălcării clauzelor contractuale din 22 februarie 2012 în sumă de 11660,26 lei, întrucât actele întocmite de către furnizor sunt contrare prevederilor Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 393 din 15 decembrie 2010.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Dina Nejurencu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Dinei Nejurencu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul Dinei Nejurencu se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Valentina Clevadi

Ion Corolevschi